

cinemaclub a la sacma

Carrer Bosch, 5, 1r (edifici Crèdit Balear). Manacor

NOVEMBRE - DESEMBRE 08

ENTRADA GRATUÏTA

39 ESCALONS
CINEMA CLUB
www.39escalons.org

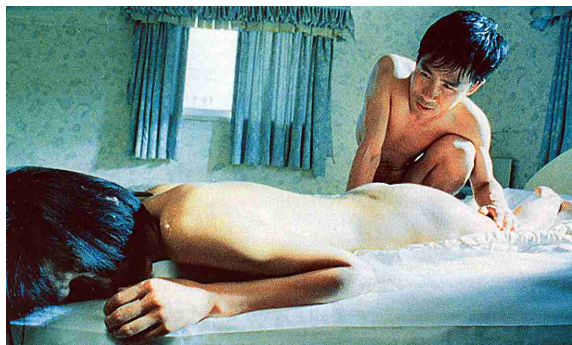
sacma
sala per
l'art i la
cultura
manacor
www.sacma.es

Dissabte 8 de novembre, 19.30 h

Mentiras

Jang sun Woo

“Gojital”. Corea del Sud, 1999. 110 min.

Una estudiant de divuit anys (anomenada Y) i un escultor de trenta-vuit (anomenat J) inicien una frenètica relació sexual on els llistons de fusta, els filferros i els tubs de plàstic prenen una importància vital. Amb poc temps, es tornen completament dependents d'aquesta relació on la carnalitat es entesa com a l'expressió més pura de l'amor i de l'hedonisme, així que s'hi dediquen amb tant d'afany que acaben per descuidar la resta d'aspectes de la seva vida. Molt lluny de fer una apologia del sadisme, el film defensa amb còmica naturalitat la llibertat individual per a construir un camí apart d'una societat hipòcrita i materialista que no tolera cap mena de desviació i on l'ortodòxia determina que tothom, per a bé del ordre capitalista, ha de treballar durament i portar una vida decent, almenys en públic.

Dissabte 29 de novembre, 19.30 h

El circo

Charles Chaplin

“The Circus”. EEUU, 1928. 71 min.

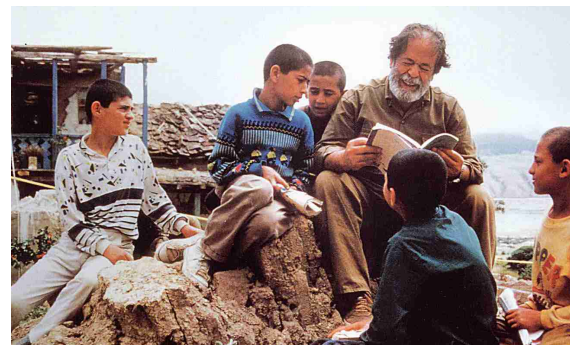
Confós amb un lladre i perseguit per la policia, el trota-mons entra a una funció de circ. Amb astúcia improvisada, s'incorpora a l'actuació còmica que te lloc en aquell moment, obtenint un gran èxit ja que el públic aclama les seves titeres plenes d'enginy. Vist aquest clam, el director decideix contractar-lo per a que formi part de la troupe. Encara que, si abandona la vida lliure de carrer, en realitat es per que s'ha enamorat bojament de la trapezista. Un altra joia chapliniana que el mestre va realitzar enmig d'una situació personal molt difícil, cosa que no va fer més que afegir vitalitat a aquesta obra que el temps mai tombarà i que conté moments claus de la seva filmografia com puguin ser, entre d'altres, la frenètica seqüència de la casa dels miralls.

Dissabte 13 de desembre, 19.30 h

A través de los olivos

Abbas Kiarostami

“Zire darakhatan zeyton”. Iran, 1994. 108 min.

Un equip de rodatge arriba a un poblet del nord d'Iran per a realitzar una pel·lícula. Hossein, un jove del poble, es contractat per a interpretar-hi un petit paper. Per casualitat, la seva companya a l'escena que ha d'interpretar es Tahereh, una al·lota també del mateix poble de la que Hossein esta enamorat. Els pares d'ella rebutgen el seu matrimoni perquè Hossein no te casa pròpia. Però ell seguira fins al final volent posar les coses clares, intentant al mateix temps, que el rodatge no s'interposi entre ells donant lloc a algun mal entès. Una comèdia atípica d'un cineasta que sap combinar com ningú un aspecte visual de sòbria poesia amb una trama argumental tan breu como deliciosa. Una pel·lícula que transcorr amb la humilitat i la generositat dels clàssics.

Dissabte 20 de desembre, 19.30 h

Los coches que devoraron Paris

Peter Weir

“The Cars That Ate Paris”. Austràlia, 1974. 85 min.

Paris es un poble perdut a l'interior d'Austràlia. La població del llogaret obté la seva principal font econòmica d'accidentar els vehicles que passen pel terme municipal amb la intenció de saquejar els materials que puguin obtenir d'entre la ferralla. Després de l'accident sofert per una caravana, el seu únic supervivent es convidat a quedar-se a tan peculiar comunitat. Òpera prima de Peter Weir, aquesta insòlita paràbola social sorgida del convuls ambient de la crisi del petroli dels setanta i les conseqüències internacionals de la guerra de Vietnam, ha esdevingut un clàssic de la hibridació genèrica gràcies a la manca de complexos que va tenir Weir a l'hora de tractar l'hilarant material que tenia entre mans, aconseguint una obra indefinible i un clar precursor de la inquietant "Crash" de David Cronenberg.

Dissabte 27 de desembre, 19.30 h

Ginger y Fred

Federico Fellini

“Ginger e Fred”. Itàlia, 1986.

Amelia i Pippo son una parella de ballarins que es feren famosos imitant a Ginger Rogers i Fred Astaire. Quaranta anys després de la seva separació professional, se tornen a trobar per a gravar un especial de cap d'any per a la televisió italiana. Però aquesta trobada serà de tot menys entranyable. Filmada poc després de que Silvio Berlusconi aconseguís el monopoli de la teleporqueria italiana, Ginger y Fred es una de les darreres i mes punyents pel·lícules de Federico Fellini. Irònica i grotesca, màgica i realista, tendre i feroç, es el punt final de tota una època al mateix temps que la subtil constatació de la derrota d'uns principis ja perduts dins la llunyania dels temps. Una obra mestra menyspreada al seu dia que no deixa de créixer amb el pas del temps.